

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215010050
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4215010050.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému X. E., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona a iné prečiny, o odvolaní obžalovaného X. E. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo 04.06.2015, sp. zn. 2T/12/2015, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 24.09.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného X. E. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný X. E. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným v bode 1/ napadnutého rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a v bode 2/ napadnutého rozsudku zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, na tom na skutkovom základe, že:

1/

dňa 17. júna 2014 v čase okolo 12.00 hodiny v meste Komárne na Ulici A. neoprávnene vnikol do pivničných priestorov obytného domu so súpisným číslom XX, odkiaľ odcudzil pánsky bicykel značky Harpoon striebornej farby nezisteného výrobného čísla, čím pre poškodeného V. O., narodeného XX.XX.XXXX, bytom Komárno, A. č. XX, spôsobil škodu vo výške 75,-EUR, pričom takto konal napriek tomu, že bol dňa 13. augusta 2013 rozhodnutím Obvodného úradu Komárno, Odboru všeobecnej vnútornej správy, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. septembra 2013, postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spáchaný formou krádeže dňa 12. mája 2013, a to uložením pokuty vo výške 150,-EUR,

2/

dňa 19. októbra 2014 v čase okolo 09.00 hodiny v meste Komárno na Ulici Z. neoprávnene vnikol do pivničných priestorov obytného domu so súpisným číslom XX, kde odstránil visiaci zámok z dverí miestnosti patriacej X. B., narodenému XX.XX.XXXX, odkiaľ odcudzil 15 ks elektrických zástrčiek a 50 metrov telefonického kábla, následne po odstránení visiaceho zámku vošiel do miestnosti patriacej U. B., narodenej XX.XX.XXXX, odkiaľ odcudzil jednu rybársku tašku s tromi rybárskymi udicami a tromi rybárskymi navijakmi a jednu vrtačku značky Extol, čím pre poškodeného X. B., narodeného XX.XX.XXXX, bytom Komárno, Z. č. XXXX/XX, spôsobil škodu krádežou vo výške 35,-EUR a poškodením vecí v sume 2,50 EUR, kým poškodenej U. B., narodenej XX.XX.XXXX, spôsobil škodu krádežou vo výške 280,-EUR a poškodením vecí vo výške 2,50 EUR.

Za to mu bol podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l/, písmeno k/, § 37 písmeno h/, písmeno m/, § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody 3 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom svojej obhajkyne tým, že trest, ktorý mu bol uložený, považuje za neprimerane prísny, súd nevzal do úvahy poľahčujúce okolnosti, že sa k skutkom priznal, konanie úprimne oľutoval a prispel aj k náhrade škody, keďže ukradnuté veci vrátil. Namietal taktiež právnu kvalifikáciu svojho konania, nesúhlasí s jej zmenou. Má za to, že mu bolo vlámanie pričítané ako závažnejší spôsob konania, je v rozpore s ustanovením § 38 odsek 1 Trestného zákona, má za to, že ak sú znaky skutkovej podstaty trestného činu vyjadrené konkrétne, ale aj všeobecne, je tento skutok potrebné posudzovať podľa konkrétnej úpravy a nie podľa všeobecnej. Jeho konanie malo byť preto posúdené ako trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec posúdiť v zmysle pôvodnej právnej kvalifikácie, prípadne vrátiť vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že zotráva na dôvodoch odvolania obžalovaného, navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí taktiež zotrval na dôvodoch svojho odvolania a navrhol mu vyhovieť.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné. Má za to, že skutkové zistenia ako aj právna kvalifikácia zo strany súdu I. stupňa je správna. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, poukázal na to, že táto je v súlade so stanoviskom trestnoprávneho kolégia NS SR č. Tpj 78/2011 z 12.12.2011. Druh trestu obžalovaného je v súlade so zákonom a pokiaľ ide o jeho výmeru, poukázal na pochybenie súdu I. stupňa, poukazujúc na rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T 109/2002, mal byť obžalovanému ukladaný trest s použitím § 38 odsek 5 Trestného zákona, čo však v danom prípade nie je možné napraviť vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s tvrdeniami obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní konania obžalovaného v otázke viny, právnej kvalifikácie a pri ukladaní trestu.

Okresný súd, v súlade s výsledkami dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, zistil skutkový stav uvedený vo výrokovej časti rozsudku v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 odsek 10 Trestného poriadku.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy na zistenie skutkového stavu veci a tieto vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom tak dospel k správnym skutkovým zisteniam.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutkov popísaných vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovedi obžalovaného, ktorý sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal, na výpovediach svedkov - poškodených, ktorých výpovede s výpoveďou obžalovaného korešpondujú, výpovediach svedkov K. I., F. Q. a listinných dôkazoch, najmä zápisnicami o rekognícii osoby, z ktorých vyplýva, že osoba obžalovaného bola spoznaná ako páchatel' skutkov a zápisnicami o ohliadke miesta činu. Tieto všetky dôkazy a okolnosti odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaného na spáchaní skutkov je bez dôvodných pochybností preukázané.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval v bode 1/ napadnutého rozsudku ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a v bode 2/ napadnutého rozsudku ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku.

K námietkam obžalovaného, že jeho konanie pod bodom 2/ napadnutého rozsudku malo byť kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona krajský súd udáva, že ak si páchatel' prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a čin spácha vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona pri použití § 138 písmeno e/ Trestného zákona. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel' krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu. Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona škodu malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,--eur. Obžalovaný konaním uvedeným v bode 2/ napadnutého rozsudku spôsobil prisvojením si cudzej veci tým, že sa jej zmocnil, škodu malú, t.j. škodu najmenej vo výške 266,--eur, konkrétne v prípade obžalovaného škodu 280,--eur a preto nebolo možné jeho konanie posúdiť ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona. Dané úvahy sú vyjadrené v Stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijatého 12.12.2001, sp. zn. Tpj 78/2011. Z odôvodnenia daného Stanoviska vyplýva, že takéto aplikačné riešenie je v súlade ako s ustálenými kvalifikačnými pravidlami uvedenými vyššie, tak aj s vecnou logikou zákonnej represie, v kontexte ktorej nie je pri trestnom čine krádeže dôvod na liberalizáciu postihu, kombinácie zákonných znakov malej škody vlámaním, oproti kombinácii znaku malej škody a inej použiteľnej formy závažnejšieho spôsobu konania uvedenej v § 138 Trestného zákona.

Po preskúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom, krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona a trest uložený obžalovanému preto aj krajský súd považoval za primeraný a zodpovedajúci zákonu a preto krajský súd aj vo výroku o treste odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom I. stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Pokiaľ ide námietky obžalovaného, že uložený trest je neprimerane prísny, krajský súd poukazuje na to, že ide o trest uložený na úplne spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby, nie je možné prihliadnuť na tvrdenia obžalovaného, že sa pričínil o náhradu škody, pretože skutočnosť, že bol pri spáchaní trestného činu pristihnutý a veci mu boli odňaté, nemožno toto kvalifikovať ako dobrovoľnú náhradu spôsobenej škody. Správne súd I. stupňa prihliadol pri ukladaní trestu obžalovanému na poľahčujúcu okolnosť, t.j. že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a to podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, avšak poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona, vzhľadom na vyššie uvedené úvahy, obžalovanému nemala byť priznaná, čo však nie je možné, vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora, vyhodnotiť v neprospech obžalovaného, t.j. zmeniť výrok o treste v jeho neprospech. Správne súd I. stupňa prihliadol na dve priťažujúce okolnosti a ukladal trest za použitia ustanovenia tzv. asperačnej zásady postupom podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, vzhľadom na spáchanie viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je zločinom.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.